

EMINAD
Santa Esperança 14 1r
Teléfono 870 36 66
GRANOLLERS

PISOS EN VENTA

PISO EN VENTA. C/. Girona. Granollers. Dúplex en horizontal. Superf. 187 m². Consta de recibidor, comedor de 20 m². Salón estar con chimenea y salida a terraza. 5 habitaciones (3 dobles). 2 baños y aseo. Cocina equipada con salida a terraza. 3 terrazas. Parquet en hab. matrimonio. Precio 19.000.000 ptas. Teléfono.

PISO EN VENTA. C/. Roger de Flor. Granollers. Superf. aprox. 97 m². Consta de recibidor, cocina completamente equipada y amueblada, con armarios encimerados e infer. Lavadero con calentador. Comedor estar con salida a terraza. 4 dormitorios (2 dobles). Baño completo. Suelos terrazo. Gres en cocina y baños. Terraza. Precio 8.000.000 ptas.

PISO EN VENTA. Bloques Ramón y Cajal. Final C/. Gerona. Granollers. Superf. 80 m². Consta de recibidor. Cocina completamente equipada y salida a lavadero cerrado. Comedor-sala de estar con salida a balcón. Orientación Esta. 4 dormitorios. Suelos de terrazo, excepto en cocina y baños de gres. Baño completo. Parking en propio edificio. Precio 6.500.000 ptas.

APARTAMENTOS EN VENTA

APARTAMENTO EN VENTA. La Roca. Pic-Pac. Superf. 80 m². Amueblado. Consta de recibidor, comedor estar con salida a terraza amplia. 3 dormitorios dobles. Baño completo y aseo. Cocina equipada. Plaça de parking. Zona residencial con jardín comunitario de 10.000 m², piscina, tenis, frontón. Calefacción. Precio 6.500.000 ptas. Alquiler garantizado de 60.000 ptas/mes.

OFICINAS Y DESPACHOS

DESPACHOS EN ALQUILER. Avda. San Esteban. Centro Granollers. Uno en planta baja. Superf. 80 m². aprox. Consta de recibidor, despacho, otra sala y aseo escalera interior que comunica con planta de arriba, con dos despachos y terraza.

CASA UNIFAMILIARES

CASAS UNIFAMILIARES EN VENTA. La Torreta. Magnífica orientación. Superf. construida 233 m². Con patio delantero y trasero. Bajos constan de entrada por porche, vestíbulo, garaje de 43 m². Primera planta: Distribuidor, comedor de estar de 25 m². Aseo, terraza. Cocina de 10 m². Habitación. Segunda planta: 3 habitaciones, la de matrimonio con baño incorporado y vestidor. Baño aparte. Altillo superior de 5 m². Antena parabólica. Calefacción a gas natural. Precio 19.500.000 ptas.

CASA UNIFAMILIAR EN VENTA. La Torreta. Superf. 164 m². Orientación Este-Oeste. Consta de bajos y dos plantas. En bajos: Garaje con acceso al jardín. Recibidor con acceso al interior vivienda. Trastero. Primera planta: Distribuidor aseo, cocina amueblada y equipada. Comedor estar con salida a terraza, 1 habitación. Segunda planta: 3 habitaciones dobles, baño completo. Terraza. Suelos gres. Precio 14.000.000 ptas.

CASA EN VENTA. Joan Prim. Granollers. Superf. 460 m². Construcción 3 plantas más altillo. Bajos garaje para cinco coches, cuarto calefacción y depósito gasoil 3.000 l. Aseo. Primera planta: Recibidor, comedor-sala de estar. Cocina amueblada con mesa, tipo americano. Segunda planta: Distribuidor con jardín interior. 4 dormitorios con armarios empotrados. Baño completo. Suelos de gres "Cumella". Terraza amplia. Carpintería roble, cristalería con cámara. Calefacción. Precio 40.000.000 ptas.

EMINAD
Santa Esperança 14 1r
Teléfono 870 36 66
GRANOLLERS

Les plujes dels darrers dies no són suficients

La Mancomunitat d'Aigües del Ter critica la Generalitat per manca de previsió

L.I.PASCUAL

Les plujes dels darrers dies no són suficients per resoldre l'actual problema de sequera que pateixen els municipis que són abastats per la conca del Ter, van manifestar els representants de la Mancomunitat d'Aigües del Ter en roda de premsa realitzada després de reunir-se a Granollers el passat dimecres per tractar la situació actual de l'abastament d'aigua. Malgrat que les campanyes ciutadanes d'estalvi d'aigua han estat positives, si no plou regularment a l'estiu serà necessari fer restriccions d'aigua a partir de setembre.

La roda de premsa celebrada a l'Ajuntament de Granollers va comptar amb la presència de l'alcalde de Barcelona, Pasqual Ma-

ragall, l'alcalde de Granollers, Josep Pujades, a més de diferents alcaldes de poblacions integrades a la Mancomunitat d'Aigües del Ter, com ara Montserrat Tura, Rosa Martí o l'alcalde de Mataró.

Josep Pujades va iniciar la roda de premsa fent esment a les plujes, però dient que aquestes no alteraven substancialment el problema de la sequera, en tot cas el retardaven una mica. Segons Pujades "la situació actual seria molt millor si la Generalitat hagués actuat amb més previsió en el tema de l'aigua". Seguidament l'alcalde de Granollers va fer un repàs dels problemes que encara existeixen com són "la manca de control dels abocament il·legals que encara es fan als nostres rius".

Un dels acords de la Comissió Permanent de la Mancomunitat que es van prendre dimecres va

ser reclamar la propietat i la gestió de les instal·lacions d'abastament del riu Ter que són l'anomenada estació d'Aigua Potable de Cardedeu.

Resposta positiva dels ciutadans

Un punt que ha valorat molt positivament la Comissió ha estat la resposta positiva de la gent en les campanyes de sensibilització davant el problema de la sequera. El consum d'aigua de diverses poblacions on ja s'ha estudiat la repercusió de la campanya donen reduccions d'un 4 % aproximadament, que és un estalvi notable segons Josep Pujades.

Preguntat l'alcalde sobre les possibilitats de restriccions d'aigües va comentar que ja s'ha sortit de la situació crítica en la qual ens trobàvem. Un estudi de per-

centatge de possibilitats de restriccions que havia fet la Mancomunitat d'Aigües donava un 70 % de probabilitats. Amb les plujes dels darrers dies es pot dir que han baixat fins un 60 %, però en tot cas és clar que seran necessaris al setembre si no plou regularment durant l'estiu.

Manca de previsió

Després de parlar l'alcalde de Granollers, va prendre la paraula l'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, que va manifestar que l'any 70 ja es preveien els problemes d'abastament que patiria Barcelona i la seva àrea de influència, però que com a conseqüència de la crisi, i l'estancament econòmic no ha tornat a sortir fins a l'actualitat. Per això l'alcalde de Barcelona també va acusar la Generalitat de ser el màxim responsable del problema.

L'Aigua neta, un bé cada cop més escàs

Catalunya disposa de recursos suficients

Antoni Mestres*

No cal anar gaire lluny per comprovar que la majoria dels rius del nostre país cada cop són més bruts. Hem de recordar que l'aigua ha estat la base per a l'evolució biològica i que és un element indispensable per a la vida (constitueix el 65% del pes d'un home adult i fins i tot arriba a més del 95% en les meduses). Només per això hauríem de mantenir, com a mínim, la puresa d'aquest do natural i característic de la terra que és l'aigua.

Els pobles "primitius" així ho fan i ho han fet sempre. És evident que la degradació de l'aigua comporta la dels éssers vius que necessiten d'ella per viure. En canvi, la nostra societat, anomenada "cultura", "civilitzada", "intelligent" i amb una tecnologia sense precedents en la història humana, ha aconseguit, en poc més d'un segle, convertir molts rius en autèntiques clavegueres i a més ha anorreat la vida de llacs, pantans, aqüífers subterranis i fins i tot zones marítimes. Ben mirat, som ximplers, perquè la major part de l'aigua que consumim l'extraïem de rius altament contaminats (aquest és el cas del Llobregat). Gràcies a cars i sofisticats sistemes de depuració aconseguim potabilitzar aquesta aigua infectada, però ben segur que hi ha infinitat d'elements, en principi no tòxics, que dia a dia ens bevem. Però deixem de banda aquest tema i anem a veure quanta aigua potable hi ha nivell mundial.

El 97,4% de tota l'aigua que hi ha a la terra es troba als mars i oceans, per tant és salada. El procés de dessalinització, ara per ara, és econòmicament prohibitiu excepte en aquells casos on no hi ha més remei i es poden permetre aquest luxe. Bahrain n'és un cas (país ric en petroli, format per una sèrie d'illes situades al mar Roig prop de l'Àrabia Saudita). El 2,6% restant és majoritàriament gel, el gel dels casquets polars i aigües subterranies. Tan sols un 0,014% de tota l'aigua que hi ha a la terra és fàcilment disponible per al consum humà. Tot i que pot significar una quantitat ínfima, és suficient per man-

tenir una població de 20.000 milions de persones. Malauradament, tant la distribució de l'aigua com dels pobles damunt la terra és molt irregular, per això hi ha països rics en aigua i altres molt pobres. Catalunya no es trobaria ni entre els uns ni entre els altres, és a dir, disposem de prou recursos hídrics per satisfer les nostres necessitats. El que succeeix és que les zones de consum es troben lluny de les zones més riques en aigua. Per exemple, si Barcelona es trobés a la desembocadura de l'Ebre en comptes de la del Llobregat, segur que desapareixerien els problemes d'aigua d'aquesta ciutat. Però les coses estan com estan i per tant el subministrament d'aigua a la gran metròpoli s'obté dels rius més propers (el Llobregat i el Ter) i dels aqüífers subterranis de la zona. Aquests dos rius, a part de ser poc cabdalosos, són dins una zona geogràfica de clima mediterrani que es caracteritza, entre altres coses, per la seva irregularitat en les precipitacions (és relativament freqüent passar d'un any plujós a un altre sec o bé de pluges torrencials a setmanes i setmanes de sequera). Això significa que hi ha èpoques de l'any que el riu baixa més ple i d'altres molt eixut. Per tant, cal la construcció de pantans com és el cas

de Sau, Susqueda, La Baells, etc. per regular el cabdal dels rius i disposar de reserves en cas d'estiatge. Aquests pantans ja fa una colla d'anys que són construïts i de llavors ençà Catalunya no ha parat de créixer per assolir el nivell de vida dels països industrialitzats; això significa que el consum d'aigua també ha augmentat (cada dia gastem més aigua: banyeres, rentavaixelles, renta cotxes, etc...) però no tan sols a nivell particular, també en les indústries, en la producció d'electricitat, i sobretot en l'agricultura de regadiu. Es calcula que a nivell mundial el 73% de l'aigua que s'extreu de la terra és per les necessitats agrícoles.

Si miréssim una seqüència de la pluja dels darrers 100 anys adonaríem que hi ha petits períodes de 5, 10 o més anys en que les precipitacions en termes generals han estat per sota la mitjana i d'altres per sobre. Per exemple del 1942 al 1950 va ser sec mentre que la dècada dels 60 i dels 70 va ser molt més plujosa. El pantà de Sau es construí al 1949 i el de Susqueda va entrar en funcionament el 1967 (cal no oblidar que foren construïts principalment per a la producció d'electricitat). El menor consum urbà dels anys 60 i 70, juntament amb

pluges més abundoses ben segur que han mantingut els pantans mals al temps i més quant en els darrers anys molts mitjans informatius, de forma "espectacular", parlen que el clima està canviant. Altre cop la meteorologia és el boc expiatori; d'aquesta manera l'opinió pública es queda tranquil·la i no s'aprofundeix en si realment tota la culpa és del temps o si per contra hi han alguns errors tècnics, humans o si bé hi ha hagut una greu manca de previsió.

Sempre ha estat una solució senzilla donar la culpa d'aquests mals al temps i més quant en els darrers anys molts mitjans informatius, de forma "espectacular", parlen que el clima està canviant. Altre cop la meteorologia és el boc expiatori; d'aquesta manera l'opinió pública es queda tranquil·la i no s'aprofundeix en si realment tota la culpa és del temps o si per contra hi han alguns errors tècnics, humans o si bé hi ha hagut una greu manca de previsió.

Antigament, darrera els desastres meteorològics, ja sigui inundacions, sequeres o altres, es sobreentenia que hi havia la mà d'un ésser superior (Déu o per entendre's podríem dir la Mare Natura) i per tant no si podia fer res, tot era resignació. En canvi ara, dia a dia, la gent es comença a donar compte que la pròpia activitat humana és capaç d'alterar l'atmosfera de tal manera que a la llarga nosaltres mateixos podríem arribar a ser els culpables de nous desastres. En el futur caldrà veure si les accions que emprenguem els anys vinents, per afec-tar el mínim possible el gran ecosistema terrestre, han estat encertades o no. I en cas de no prendre mesures ens haurem d'atèner a les conseqüències.

*Antoni Mestres és l'home del temps a TVE de Catalunya